

JEDNA OTÁZKA A PROMLÁČENĀ HĀŤCH

Středa, 15. června 2022

Dnes jednomu

kamarádovi vyprávěla, co jsem vyvedla před strávníky moc lety. Podvedla jsem policajty. Opravdu. Já totiž tenkrát měla ta plná nová autáčko, trabanta, krásná bílá, s citrónovou a slutou kapotou. No, předvodná taková nebyla, ale maminka moje milovaná mi zrovna koupila světla k v tuzexu, která předvedla takovou barvu má. A já v tom světla-ku, bílá minisukni, o které má jít ta kal, a to není sukna pod pr-el, ale pod bílá, zajela do pražského trabantklubu, tam se vypršela a ukecala je, takže mi tu kapotu nádherně, jasné, slutě nastala-kali... Má traba byl celkem známej.

Tehdy

jsem se mj. živila psaním a natáčením rázných reportážů, do časopisů i do rádia, rozhovor se známými lidmi a popisování nejznámějších drb. Teď se tomu předkání bulvární žurnalistika. Jo, bylo to tenkrát vřechno fajn.

Ale

teď už k tomu přivihu.

Chodila

jsem v době s jedním spolužákem z FAMU "on studoval kameru, já dokument. Setkali jsme se na kteréžto společných přednáškách. No, a jednou jsme spolu jeli kam ven, on skuhral a skuhral, a taky má nějaká, a abych mu nechala za předání! Ani to nemá už svádět na lásku, jen jsem mu chtěla udělat radost, no.

Tak

jsem si předsedla na druhou stranu a jelo se. Po chvíli vykláče Hele, tady je koupaliště! Ano, před nými, prudce doprava, byla odbočka s cedulí směr koupaliště. On tedy prudce trhnul volantem a už jsme se kouleli. Dnes si to fakt neumím představit! Byl před tou odbočkou taková třívovová kopec dolů, kde byli dole na dekách známe lidé, a my se kutáleli mezi nimi směrem k rybníku.

Zůstali

jsem koly vzhůru, nějak jsem se předetoučila a vylezla otvorem, který zůstal po předním skle. Hele, jen vypadlo, věbec se nerozbilo. Kolem nás se seběhli lidi, já si předvedla pamatuju, a jsem se na usmála a mile ekla: "Dobrý den, jsem redaktorka Umlafových, prosím vás, mohli byste mi pomoci to auto otočit?" (Fakt. To byl snad jediný projev, a jsem byla "mimo".)

A oni

mi ho otočili. Pak jsem je vlezla zpátky, vystrčila toho magora dozadu, a dupala směrem nahoru, takže tu stáčku, která byla zplácená skoro až dvě přední, jsem celkem vykopala do poušitelných výškových. To přední sklo jsme tam (s tím mi pomocnáky) nějak našli, a je vtrkali až nahoru na silnici. Pro neznalce bych chtěla předipomenout, a tohle autáčko bylo fakt lehké. Uvědomte si prosím, a to bylo strávníků dívno, o nějakých telefonech atd. si nikdo nemohl ani nechat zdát, takže a jejich byli jen rádi, a se nic nestalo. Těch pár mládenců, co nám pomohli, zase sešlo zpět k rybníku, a my nahoře zůstali sami.

V tu

chvili mi začalo vřechno docházet. A jako "žs táhle mě mám předjet domů? To máš na mě asi zabijou. Takže jsem vymyslela následující věc: vzala jsem do ruky flásku s olejem a na silnici těsně u kraje trošku ucmrndla, botou roztáhla a pak lehce předejela! Pak zasypala silnicí prachem. Dávala jsem si pozor, aby to rozhodně už nemohlo být pro nikoho nebezpečné.

A

pak jsem tedy koukla do mapy, kam je to do obyčejného másta nejbližší, klidně tam

dojela, vyhledala policajty a jála oznámit nehodu. Dávali se na mne, jako kdybych spadla z māsá-ce. Pátmínejmenám-m. Á½e jsem nemá›la nikam jezdit, Á¾e jsem má›la zátat na mástá›â€! JenÁ¾e â€! já; Á™ekla, Á¾e kdyÁ¾ jáiroko daleko nikdo nená-, co jsem tedy má›la dá›lat? Á½e

jestli chtě›já-, tak Á¾e je tam, kde se mi to stalo, zavedu, aá¥ jedou za mnou. A tak jsme jeli, já; Á™ekla, Á¾e â€žasi tady to bylo, ono to uklouzlo a my spadli, má-Á¾ete se zeptat...â€œ

Hele, pátmesná© detaily si uÁ¾ nepamatuju, ale fakt mi to prošlo. Oni to okoukli, zajela jsem s nimi

zase zpátky, vyplnily se ná›jak© ty papá-ry a nakonec to zaplatila pojistka. Naáji mne tedy nezabili.

- VÁ-te,

já; jsem tvor, Á¾e kdyÁ¾ se stane ná›jak½ prát›jivih, tak se nesloÁ¾m, ale okamít› jedním. A myslám. UvaÁ¾uju, jak z toho ven, co a v jakám poátad- ud›latâ€!

Sesypu se teprve, kdyÁ¾ je absolutn› vÁjechno zaÁ™-zenâ©, vyÁ™eÁjenâ©, ud›láim si kafe â€! a pak tedy jsem daun, breám, klepu seâ€!

- Ten

magor, co to vlastn› zavinil, byl celou tu dobu mimo, klepal se tak, Á¾e jsem si

fakt myslela, Á¾e ho Á¾ivâ©ho dom- nedovezu. Ale asi hodinu po pát-jezdu dom-, to uÁ¾ mi volal, Ái-len› se omlouval zaplat- (kde by na to vzal), ale sám

zaÁ™-dil pak vÁjechno dalÁi- Á™adovÁjn-. Jo, to uÁ¾ byl fit. OvÁjem â€! pátmi akci â€! to byl totáln› nepouÁitelnej a mimo.

TEŽ

TU OTÁZKU:

Jac- jste vy? Jedníte
hned, a sloÁ¾-te se pak,

nebo se sloÁ¾-te hned, a pouÁiteln- jste aÁ¾
potâ©?

d@niela